

[Rager.]

lid til. Nu bliver det efter Ændringsforslaget saaledes, at den endelige Afgørelse træffes af Skuemestrene, altsaa denne Læreprøvekommission faar i ingen Henseende Afgørelsen. Og saa kan det ærede Medlem Hr. Koch ikke se, at dette er en cadeau til ham!

Og det andet Ændringsforslag er ganske parallelt. Det giver en Række Fag Mulighed for at blive fri for at være underkastet Læreprøvekommissionen, og det er denne Læreprøvekommission, hvis Sammensætning det ærede Medlem ikke er tilfreds med.

Socialministeren (Steincke): Da jeg har det muligvis fejlagtige Indtryk, at en væsentlig Forlængelse af denne Debat i Virkeligheden vilde føre til en ny første Behandling af Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til forholdsvis faa korte Bemærkninger.

Til Venstres ærede Ordfører, Hr. J. C. A. Larsen, vil jeg sige, at jeg er meget taknemmelig, fordi han var saa venlig og elskværdig i sin Form til Trods for sin skarpe Modstand mod Lovforslagets Realitet. Jeg er ogsaa taknemmelig for hans personlige elskværdige Bemærkninger til mig, idet jeg gaar ud fra, at der ikke privat venter mig en lignende Omgang som den, det ærede Medlem Hr. Rager har til gode.

I øvrigt udtalte det ærede Medlem, at vi havde nogenlunde samme Syn, der dog faldt forskelligt ud. Det er jo lidt vanskeligt at vide, hvorledes man skal se paa denne Bemærkning, men jeg tror i Virkeligheden, at Forholdet er det, som det ogsaa fremgik af den Udvikling, der fulgte derpaa, at det er Venstres Syn, der falder nogenlunde forskelligt ud, efter som det ærede Medlem er Ordfører i 1921, eller han er det nu. Han antydede jo selv, at Venstre var mere forstaaende, mere socialt betonet i sin Lovgivning under og efter Krigen, end det er blevet det senere. (*J. C. A. Larsen:* Det har jeg ikke sagt). . . Ja, saadan forstod jeg det ærede Medlem, jeg beklager, hvis Venstre ikke en Gang har været socialt betonet under og efter Krigen, det synes jeg, der var lidt Tale om; men det er maaske ud fra Betragtningen, at det gode kan være det bedstes Fjende, som det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen citerede, at han nu trækker i Land.

Maa jeg i øvrigt sige til den ærede Ordfører Hr. Koch, der siger, at man opnaar i hvert Fald ikke ved dette Lovforslag, at de unge Mennesker bliver oplært, for der

kommer ingen i Lære, at Striden staar jo mellem to Synspunkter: om man af en Beskyttelseslov skal forlange, at de Læresteder, der accepteres, er saadan, at de er i Stand til at yde den tilstrækkelige Oplæring, eller man blot skal sørge for, at der er tilstrækkelig mange, der siger, at de vil tage en ung Mand i Lære uden i Virkeligheden at yde ham nogen Garanti for, at han bliver oplært. Det er det første Synspunkt, dette Forslag gaar ind for; jeg synes nærmest, det er det sidste Synspunkt, det ærede Medlem Hr. Koch taler for.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var endvidere betænkelig ved Sættelsen af Lærlingenævnet m. v., og navnlig syntes jeg, han var betænkelig ved, at de allerfleste Spørgsmaal skulde afgøres af Socialministeren i sidste Instans. Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han mente, at saa kunde man ikke have Tillid til Afgørelsen, i hvert Fald hvis det var en Arbejdsregering, der sad. Jeg synes, det er en meget betænkelig Betragtning. Jeg vil ikke anerkende, at mine Fortolkninger og mine Afgørelser ikke er retsindige eller saa gode, som de overhovedet kan blive, fordi jeg tilhører et eller andet Parti i det Øjeblik, jeg sidder som Minister, og jeg vil ogsaa nødig have, at man fra den Side gav Befolkningen det Indtryk, at det at sidde som den øverste ansvarlige paa dette Omraade, alene er en politisk Stilling i et enkelt Partis Interesse. Saadan noget maa jeg afvise pure, hvis der laa det i den ærede Ordførers Udtalelse.

Hvorfor det ærede Medlem Hr. Koch betegnede mit Referat af disse fuldkomne løbske offentlige Presseudtalelser som oratoriske Vittigheder, forstaaer jeg ikke, og jeg forstaaer endnu mindre, hvorfor han egentlig var saa ubehagelig berørt, hvis det virkelig havde været Vittigheder. Jeg kunde forstaa det, hvis det var oratoriske Vittigheder, for det ved jeg ikke, hvad er, men i og for sig Vittigheder, det er da ikke noget at være saa forfærdelig ked af, det ærede Medlem skulde saamænd en Gang imellem prøve paa at sige en enkelt, saa skulde han se, hvor han vilde opleve ikke alene sig selv, men ogsaa os andre.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen stillede mig et bestemt Spørgsmaal, idet han under Henviisning til, at Spørgsmaalet om Sommerferie var kommet ind i en ny Fase derigennem, at der nu ved almindelig Overenskomst mellem Arbejdsgiverforeningen og Arbejderorganisationerne var sikret Arbejderne Ferie, spurgte, hvorfor jeg ikke havde taget Hensyn dertil her i det nye Forslag